

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Плевен, 09.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Биляна В. Видолова

при участието на секретаря ГАЛЯ Р. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от Биляна В. Видолова Гражданско дело № 20234430102573 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази следното :

Производството е по искове с правно основание чл. 415 от ГПК във вр. с 83 ал.1 т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ, и чл. 86 от ЗЗД.

Исковата молба е подадена от ***, ***, против Р. А. Р., ЕГН *****, с искане да се признае за установено, че ответникът му дължи сумите: 1781,76 лева - главница, представляваща задължения на ответника по ***, дължима по чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ за периода от 05.12.2021 г. до 04.03.2022г. за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 17.01.2021 г. до 17.04.2021г., 117,26 лв. - мораторна лихва от 22.03.2022 г. до 28.02.2023г., ведно със законната лихва за забава, считано от 21.03.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение № 861/21.3.2023г. по ч.гр.д. 1531/2023г. на ПлРС, възразена от длъжника. Ищецът твърди, че е дружество, притежаващо Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, и е собственик на разпределителната мрежа на лицензионната територия. Твърди, че в съответствие с притежаваната лицензия и на основание приетите Правила за измерване на

количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ на обекта на отв. Р. А. Р. е направена проверка, при която е констатирано неизмерване на потребяваната електроенергия и е издадена *** Твърди, че с ответника са в облигационна връзка, регламентирана от публично известни Общи условия, като същият потребява предоставените от него услуги при условията, предвидени в тези общи условия за обект, присъединен към разпределителната мрежа - ***. За обекта на ответника, на 04.03.2022 г. служители от *** са извършили проверка на адреса и са установили, че консумираната на този адрес ел. енергия не се измерва от СТИ и не се заплаща. За извършване на проверките е уведомено МВР с позвъняване на телефон на 2 РПУ - Плевен. Присъствието на представител на МВР по време на проверката не се изисква съгласно новите ПИКЕЕ, но представител на полицията се е явил на проверката и е подписал констативния протокол. Сочи, че в момента на проверката е съставен Констативен протокол (КП) № 3034001/ 04.03.2022 г. в присъствието на независим ***, който не е негов служител, който се е подписал в протокола. Сочи, че представител на потребителя не е бил открит да присъства на проверката, че тя е осъществена в присъствието на независим *** - представител на Федерация на потребителите, който е присъствал през цялото време на проверката и при изготвянето на КП, като в него е отразено следното: „При проверка на електромер с *** се установи, че същият е монтиран в табло на стълб. След оглед на въздушна мрежа констатирахме, че е извършена промяна в схемата на свързване, състояща се в присъединяване на двете жила на усукан алуминиев кабел 2x16 кв.мм., служещ за изходяща линия за имота, като едното жило е присъединено към фазов проводник на въздушна мрежа, а другото към нулев на въздушна мрежа. Консумираната по този начин ел. енергия не се измерва от СТИ и съответно не се заплаща. “ Сочи, че на ответника е изпратено писмо, с което същият е уведомен за извършената проверка и му е изпратен съставения констативен протокол, и че на база констативния протокол ищецът е извършил преизчисление на сметката по реда на чл. 50, ал. 2 от ПИКЕЕ за периода от 05.12.2021г. до 04.03.2022 г., като в резултат на издаденото „Предложение за корекция на сметка“ е издадена процесната фактура на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ. Заявява, че начинът на извършване на проверката и периода и размера, за който е извършена корекцията на сметка в резултат на КП № 3034001/04.03.2022 г. е изцяло съобразен с правилата на ПИКЕЕ. Моли съда

да уважи предявените искове за главница и лихва, претендира разноски.

Ответникът оспорва изцяло предявения иск. Твърди, че обектът, на който е направено измерването не е негов, а на ***, обитавал го е през периода 2007-2010г., след него го е обитавал Т. В. Р., а от 2013г. до настоящия момент, без прекъсване го обитава О. К. А. и семейството му. Оспорва да са налице облигационни отношения между него и ищеца, да е уведомяван за проверка, за издадена фактура, не е получавал писмо за проверката или КП. Твърди, че почеркът на обратната разписка не е негов и положения подпис също.

Съдът, след като се съобрази със становищата на страните и събраните по делото доказателства и прие за установено от фактическа и правна страна следното: Видно от приложеното ч.гр.д.№ 1531/2023г. по описа на ПлРС, ищецът е депозирал на 21.03.2023г. пред ПлРС, заявление по реда на чл.410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника за процесната сума, издадена е Заповед за изпълнение № 861/21.03.2023г., за заплащане на 1781,76 лева - главница, представляваща задължения на ответника по ***, дължима по чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ за периода от 05.12.2021 г. до 04.03.2022г. за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 17.01.2021 г. до 17.04.2021г., 117,26 лв. - мораторна лихва от 22.03.2022 г. до 28.02.2023г., ведно със законната лихва за забава, считано от 21.03.2023г. до окончателното изплащане на вземането и за разноски. Заповедта е връчена на длъжника на 23.03.2023г. и в срок, на 30.03.2023г. той е подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК с изявление, че повече от 10 години не живее на адреса. Поради горното, на заявителя е указано да предяви иск за вземането си и в дадения едномесечен срок, той е предявил иск за установяване на вземането си, което сочи допустимостта на претенциите по реда на чл. 415 от ГПК.

Не се спори по делото, че ищецът е дружество, притежаващо Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, и е собственик на разпределителната мрежа на лицензионната територия, в която попада имотът, за който се претендира вземането. Не е спорно по делото, че именно негова е и активната легитимация по предявения иск, съгласно правилата на ПИКЕЕ и чл. 86 от ЗЕ и трайната съдебна практика в тази насока.

Установява се, както от *** за проверка на неточно измерване или неизмерване на електрическата енергия на ***, така и от разпитаните *** И. И. /представител на ***/ и Б. Ч. /***/ - и двамата присъствали на проверката, както и от изготвената СТЕ, че на 04.03.2022 г. служители от *** са извършили проверка на адрес ***, и са установили, че консумираната на този адрес ел. енергия не се измерва от СТИ и не се заплаща. В протокола е констатирано изрично, че „При проверка на електромер с *** се установи, че същият е монтиран в табло на стълб. След оглед на въздушна мрежа констатирахме, че е извършена промяна в схемата на свързване, състояща се в присъединяване на двете жила на усукан алуминиев кабел 2x16 кв.мм., служещ за изходяща линия за имота, като едното жило е присъединено към фазов проводник на въздушна мрежа, а другото към нулев на въздушна мрежа. Консумираната по този начин ел. енергия не се измерва от СТИ и съответно не се заплаща.“ Отражено е премахване на присъединението. В този протокол е изписано името на ответника Р. А. Р., но липсва подпис на потребител и изрично е отбелязано, че протокол на място не му е връчен лично или на друго лице, което се задължава да му го предаде.

Спорен по делото е въпросът за пасивната легитимация на ответника Р. А. Р., доколкото той оспорва, че живее на посочения адрес - ***, и че се намира в облигационна връзка с ищеца. В случая ищецът основава претенцията си именно срещу този ответник, сочейки, че е в **облигационни отношения** с него и позовавайки се на договор, който е обективизиран в насрещни волеизявления в Заявление № 1201231018 от 30.08.2013г. /намиращ се в оригинал на л. 149 от делото/. Този договор, на първо място, сочи адрес на място на продажбата – ****, различен от посочения адрес, на който ищецът твърди, че е направил проверка и е установил неизмерване и незаплащане на консумирана ел.енергия – ****. Номерът на електромера в КП не съвпада с номерата, изписани в Заявлението от 30.08.2013г. като фабричен и клиентски номер. На второ място, въпреки, че този договор е представен като основание за наличие на облигационна връзка между ищеца и ответника Р. Р., чието име е изписано в договора, то той е **изключен от доказателствата по делото** в с.з. на 11.01.2024г., т.к. вследствие на проведеното производство по оспорване на неговата истинност – автентичността на подписа на ответника, съдът е признал, че документът е **неистински**.

По делото, освен че липсват доказателства за облигационна връзка между ищеца и ответника, се доказва, че ответникът Р. Р. не живее на посочения адрес – нито към годината на подписване на договора с ищеца, нито към годината на проверката на ищеца, а на него живее друго лице – *** О. К. А.. От изисканото н***, се установява, че след извършване на обстоятелствена проверка с протокол от **19.08.2022г.**, и разпит на трима *** за обстоятелството, че **поне десет години преди тази дата**, *** О. А. владее постоянно и ползва със семейството си именно имота в ***, е издадено Постановление на нотариуса от 19.08.2022г. и Констативен нотариален акт от същата дата, с която този *** по делото е признат за собственик на имота в ***. Обстоятелството, че признатия за собственик на имота *** О. А., е владял и ползвал имота, и то поне 10 години преди проверката, отразена в КП от 2022г. са събрани и в настоящето дело чрез разпита на ***. *** – *** Г. Д. беше категоричен, че като ***, а впоследствие като *** на селото, знае тази къща, и че в нея през 2010 г. е живеел *** Т. В. Р., а впоследствие през 2013г., а може и преди това, е заживял *** О. А., а ответникът Р. живее на километър и половина от този адрес. *** О. А. отговори противоречиво на въпроса живял ли е на този адрес през последните 10 години преди проверката, като веднъж твърдя, че е живял, за да може да си издаде нотариален акт, а на няколко пъти отрече да е живял там. Твърдя, че в къщата е имал агрегат, същевременно твърдя, че в нея нямало ток. Поради тези противоречия, по делото беше извършена очна ставка между ***те Д. и А., при която *** А. не отрече, че *** го е намирал в тази къща, но твърдя, че денем го е намирал там, а той нощем ходил да спи при *** на друго място. Същевременно в очната ставка *** Д. заяви, че *** А. е живял на адреса с цялото си семейство, описа състоянието на имота и разположението на сградите в него и заяви, че в имота е имало ток, има и понастоящем. *** Т. В. Р., *** на ответника, посочи, че е взел къщата от своя *** в периода 2011г.-2013г., а след това *** А. се е заселил там, като взел имота от него без документи. Заяви, че в къщата имало ток, когато дал къщата на *** А. и бил платил всички сметки преди това.

Съдът дава вяра на показанията на *** Д. и *** Т. Р. относно факта, че действителният владеец на къщата е бил *** А. със своето семейство, те са непротиворечиви и съответстват на издадения констативен нотариален акт за собственост на имота на това лице. Показанията на *** А. са противоречиви и нелогични, поради което съдът не дава вяра на тяхното съдържание, но дори и

да не бяха оборени от останалите доказателства по делото, в тях не се съдържа по никакъв начин твърдение, че ответникът Р. А. Р. е бил ползвател на имота в периода от който е сключен договора – 30.08.2013г. и след това – до датата на проверката 04.03.2022 г.

По делото са събрани и други доказателства, които, с оглед обсъденото до момента, се явяват доказателства, които са неотнормими към спора и не следва да се обсъждат.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното: Предявените иски намираат правното си основание в чл. 415 вр. чл. 124 от ГПК във вр. с 83 ал.1 т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ. По делото не се установи нито една от предпоставките, от която съдът да приеме, че именно ответникът Р. Р. е клиент на ищеца за посочения в КП имот в с Беглеж, доколкото липсват облигационни отношения между тях /необходимият като задължителна кумулативна предпоставка по чл. 117 ал. 1 т. 3 от ЗЕ **писмен договор за присъединяване** между клиента и оператора се установи, че е неистински документ/, нито да е собственик или ползвател на имота в който е установено неправомерното свързване /чл.4 т. 2 от ОУ на Електрохолд продажби ЕАД/. Поради липсата на договорни отношения, ответникът не би могъл да бъде обвързан с ОУ на ищеца, и не може да се приеме твърдението на ищеца, че ответникът е имал и твърдяното задължение по чл. 19 ал. 9 ОУ, да го уведоми в 30 дневен срок за всякакви промени, свързани с договора. По отношение на липсата на качество на ответника Р. Р. на ползвател на имота, съдът е обсъдил по-горе доказателствата, въз основа на които приема, че ползвател на имота е било друго лице – *** О. А. – неговото изявление пред нотариуса при снабдяването с констативен нотариален акт за собственост, което е направено само 5 месеца след извършената проверка на ищеца, а обхваща 10 години назад и касае непрекъснато владение на този имот, показанията на *** Д. и *** Р., които съдът изцяло кредитира. Поради така проведеното доказване, съдът приема, че ползването на имота, в случая и владението му от друго лице, напълно изключва качеството ползвател на ответника, на което се позовава ищеца за да обоснове вземането си именно срещу ответника, срещу когото е насочил иска си.

Поради всичко изложено дотук, съдът намира, че предявеният иск за

главница срещу ответника Р. А. Р. е неоснователен и следва да бъде отхвърлен изцяло, като същото се отнася и за акцесорното задължение за лихва върху главницата.

При този изход на делото, на осн. чл. 78 ал. 3 от ГПК, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника разносните, направени от него само в исковото производство. По направеното своевременно възражение за ищеца за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника, съдът намира следното – за предявения иск с общ интерес 1899.02лв., адв.хонорар по Наредба №1/2004г. възлиза на 490.00лв., като на осн. чл. 7 ал. 9 от Наредбата, се добавят и 250лв. за проведеното трето заседание по делото, което е било поради несвоевременно представяне на документи в оригинал от ищеца, като получената сума от 740 лв. като минимум не е изключително несъразмерна със заплатеното възнаграждение от 950лв. Следва да се отбележи, че по делото са разпитани множество ***, извършена е очна ставка, оспорена е истинността на три документа, има изготвени две СТЕ, изисквани са множество доказателства, вкл. и от трети лица, което обосновава високата фактическа сложност по делото, което не сочи на прекомерност на заплатения адв. хонорар. Поради горното, съдът намира, че ищецът дължи на ответника цялата сума, посочена в списъка то чл. 80 ГПК на ответника сума в размер на 1290.00лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от ***, ***, против Р. А. Р., ЕГН *****, от ***, искове с правно основание чл. 415 от ГПК във вр. с 83 ал.1 т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ, и чл. 86 от ЗЗД, за признаване за установено, че **Р. А. Р. ДЪЛЖИ НА *** сумите: 1781,76 лева - главница, представляваща задължения на ответника по ***, дължима по чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ за периода от 05.12.2021 г. до 04.03.2022г. за използвана и незаплатена електрическа енергия за периода от 17.01.2021 г. до 17.04.2021г., 117,26 лв. - мораторна лихва от 22.03.2022 г. до 28.02.2023г., ведно със законната лихва за забава, считано от 21.03.2023г. до окончателното изплащане на вземането, за която сума е издадена Заповед за изпълнение № 861/21.3.2023г. по ч.гр.д. 1531/2023г. на ПлРС, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОСЪЖДА на осн. чл. 78, ал.3 от ГПК, ***, ***, ДА ЗАПЛАТИ НА **Р. А. Р., ЕГН *******, от ***, разноските направени в исковото производство в общ размер на **1290.00лв.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____